

ANTONII
FABRICII BLEYNIANI
IVRECONSULTI NERONENSIS,

ET IN VNIVERSITATE VALENTINA,
ORDINARII, REGIIVQVE, IVRIVM INTERPRETIS:

IN THEORIAM, ET PRACTICAM, BENEFICIORVM
ECCLESIASTICORVM, METHODICA, ET FAMILIARIS, INTRODVCTIO:

TRIBVS DISTINCTA LIBRIS, QVIBVS IYXTA MAGIS
receptas, Iuris cum communis, tum Gallici, obseruationes; edocetur demum,
quid sit Beneficium ecclesiasticum, vt qui, hac veluti præcognitione,
fuerint imbuti, ad varios de Beneficiis ecclesiasticis
tractatus, faciliorem aditum habeant.

ACCESSERUNT, E REGIONE CONTEXTVS, PER MODVM
additionum; Parliamentorum, & aliorum Gallia supremorum Tribunalium, Placita,
sive Arresta, quibus singula conclusiones, & decisiones, præiudicata sunt; vt ex
singulis, totius operis paginis, columna qua exhibet contextum, existentibus
adhuc in Schola, inseruiat; qua verò, additiones complectitur,
etiam in Foro versantibus, vsui esse possit.

Vnà cum quinque syllabicis indicibus; videlicet, titulorum, materiarum, Authorum, decisionum, &
arrestorum; ex quibus tres priores post Præludia, & reliqui duo in calce ipsius operis collocantur.

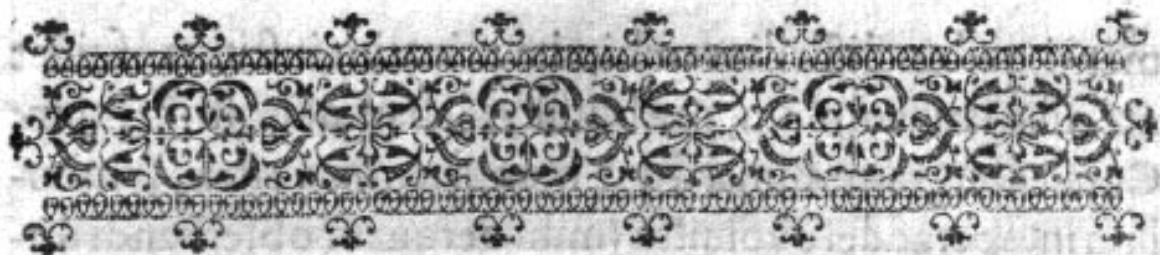
Omnia, ad gloriam Dei Opt. Max. & sub sancta matris Ecclesia censura.

Sumptibus, **GUILLELMI LINOCERII.**

M. DC. LXVI.
Facultate, & auctoritate Regia,

CELEBERRIMO,
AVGVSTISSIMOQVE
TRIVM DELPHINATVS
ORDINVM CONVENTVI.

ANTONIVS FABRICIVS BLEYNIANVS, S.P.D.

Ervs, & vt plerique sibi petuadent, vera opinio est (amplissime cœtus) impensas publicè operas perdi, imò, & relata pessimè gratia, sapius compensari: sic enim,

ἀντ' ἐυεργεσίας Ἀγαμέμνονα δῖσαν Ἀχαιοί,

inquit Poëta; indè que etià, INGRATITVDO POPVLI, trito prouerbio circumfertur. Verum, nec hoc prouerbium, perpetuò obtinere, nec benemeritis de populo, suam semper deesse remunerationem; vel vnus ego, ab eo tempore, quo publicæ utilitati me totum deuoui, sum expertus. Quid enim plus, quam quod ideò mihi contigit, sperare potuissem? stipendia regia, quotannis decreta, & fidelissimè persoluta; fauor complurium, qui peracto nobiscum iurisperudentiæ tyrocinio, nunc inter Lilia sedent, conciliatus; affinitas cum grauissimis Magistratibus, & Primoribus huius Prouinciæ, contracta; aliaque permulta, non leuioris mo-

AUTHOR AD LECTOREM.

QUAE duo sufficere quondam visa sunt, Parenti eloquentia *Tullio*, statim in principio Officior. ad *Marcum* filium, *Athenis* sub *Cratippo*, philosophiae studio addicendum: summa, & Doctoris autoritas, & vrbis, quasi altercum scientia, augere possit, altera exemplis (Beneuole lector) eadem ipsa propemodum, *Valentia Caesarum* apud *Allobroges*, me (famoso quippe, existetis in hac Vniuersitatis, & Professoru eius, nomine comotum, adeo vt horum imitatio, illiusque celebritas, volentem-nolentem, quodammodo detineret) decem & octo annis, iuris vtriusque interpretationi, mancipare potuerunt. Nec id mirum cuiquam videbitur, etiam si, *Valentinam* Vniuersitatem, *Atheniensi*, longe inferiorem agnoscat; cum & nunc, ingenia (veluti debiliora, quam olim essent) leuioribus moueantur, & haec nostra Vniuersitas, inter reliquas hodiernorum temporum, postremum non obtineat locum. Hoc posteritati testatum reliquit, totius *Galliae* lumen, eiusque magnus quondam Cancellarius, *Michael Hospitallius*, dum sic conuerso ad *Valentiam* sermone, scriberet in lib. 5. Epistol.

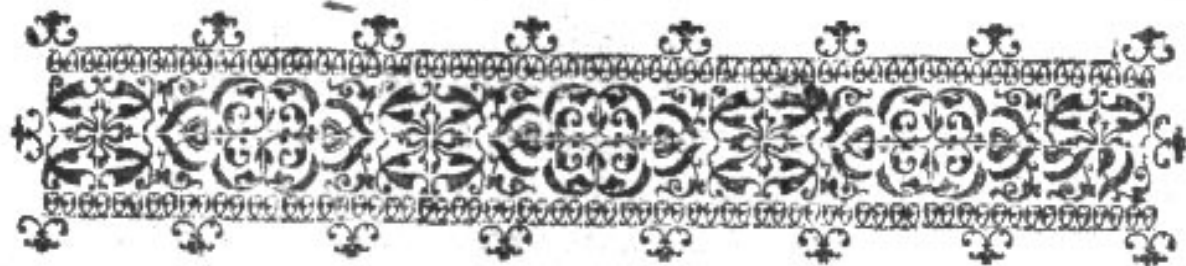
Nec te carminibus praclara Valentia nostris;

Aut liquidos fontes, & mollia prata silebo:

Tu legum fontes aperis, tu iuris & equi,

Prima subalpinis monstrasti gentibus artem.

Suum quoque symbolum addere voluit, scriptorum nostrae aetatis Primas meritorissimus, & in senatu *Parisiensi* clarissimus Praeses, *Jacobus Augustus Thouanus*; de oppugnatione enim ciuitatis *Valentinae*, quae anno 1560 contigit, verba facturus, in lib. 25. historiarum sui temporis *Iuris scientie* (inquit) in ea ciuitate celebris schola est: sed celebriorem merito diceremus, postea ab ipso redditam, quo tempore, cum clarissimo illo, & vndiquaque doctissimo, *Iosepho Scaligero*, in ea iuri operam dabat, circa an. 1574, & 1575, vt ipsemet scribit, in li. 53, & 59, earundem historiarum. Non defuit etiam elogium *Francisci Duareni*, quem tantopere idem *Thouanus* commendat, ibid. in lib. 23. sic enim in epistola, quam suis, in titulum D. de verbor. obligation. commentariis praeposuit, loquitur Duarenus: Praclarum sane, ac splendidum est, in nobilissima *Galliae* ciuitate *Valentia*, sui civile profiteri. hoc est, in ipso Iurisprudentiae domicilio, Iurisprudentiam docere. Possemus, & alia plura, ue, grauissimo-

INTRODVCTIONIS

LIBER PRIMVS,

De Affinibus, beneficio, quæ tamen nusquam beneficia existunt.

ET PRIMVM,

De Ecclesijs, & sacrosanctis rebus earum.

- 1 *Affinitas inter ecclesias, earumque sacrosanctas res, & beneficia ecclesiastica, quoad spiritualitatem annexam.*
- 2 *Ratione cuius, ab hominum commercio aqualiter eximuntur.*
- 3 *Idemq; est de cæmeterijs, & alijs rebus religiosis.*
- 4 *Olim tamen inter res sacras, & religiosas; aliquid erat differentia, & præsertim respectu consecrationis.*
- 5 *Sed id totum hodie cessat, & utræq; egent consecratione.*
- 6 *Adeo ut, ante consecrationem, etiam facta destinatione, alienari possint.*
- 7 *Fallit, si destinatio in ultima voluntate facta esset; vel etiam inter viuos, per modum donationis ex post facto acceptate.*
- 8 *Quid si acceptatione non subsequuta voluntas mutata fuerit?*
- 9 *Quidve, si mutata non fuerit voluntas, & de destinatione solis appareat, & simplicibus coniecturis?*
- 10 *Qualiter res destinata eccles. ab heredib. destinatis præstari debeat, nu. 11.*
- 12 *Vtrum præstanda sit, quo casu ex dictamine scriptura, vel persuasione Præfecti ecclesie fuit relicta, & cuius expensis sit amortisanda, num. 13.*
- 14 *Euictio rei sic ecclesie relicta, ipsiusne ecclesie, vel heredum relinquentis, periculo cedat.*
- 15 *Differentia est, inter ecclesias, siue templa, & sacrosanctas res ipsarum ecclesiarum.*

tum: indè que contigisse, ut cum hi literam [n] à litera [u] itemque literam [o] à litera [a] vix
 fecernerent, vnàm pro altera promiscuè vsurparint. Hinc enim [Baillius] pro [Baillus]
 pag. 10. in sig. O, & [hac vnùm] pro [hoc vnàm] pag. 34. cum aliis eiusmodi compluribus,
 passim offendes: Quæ utinam sola reperirentur, nec alia extarent aequè intolerabilia, & solè
 ipsorum compositorum incuria adscribenda. Nam & hi aliquando, per quandam quasi
 àvτίσποσην, dictionum inuersione sunt vsi, ut [amortisationis ius coactionem faciendo] pro
 [coactionis ius, amortisationem faciendo] pag. 37. in sign. H. Omiserunt quoque sapius literas,
 integrasque syllabas, ut pag. 117. in sign. G. [in paupere distribuendum] pro [in pauperes]
 cum similibus, & è contra, non semel ex suo adiecerunt superflua, & extra rem, ut in secunde
 Epigrammatis inscriptione [vniuersitatis insignia, de regis, & Delphinalibus subiiciuntur]
 pro [regis, & delphinalibus] absque particula [de] Posuerunt etiam interdum, aliud pro a-
 lio, ut [exposui] pro reposui pag. 9. in sign. K, & [tantopere dignum] [pro tanto patre di-
 gnum] in Epistol. ad lector: Necnon frequenti virgularum, & punctorum detractio, vel
 interpositione, sensum ubique ferè perturbarunt, ut in ead. Epistol. ad lector. [Rhedoni, existat
 habet adhuc gallia] pro [Rhedoni existat. Habet adhuc Gallia & sic de cæteris. Quin & alia
 pleraque sunt, non minus mendosa, nec leuioris præiudicij sed ea prudentia; & sagacitati tue
 diiudicanda, cauendaque relinquimus, cauimusque tandem receptui, ne simplicis admonitio-
 nis, qualem hanc esse oportuit, fines excessisse videamur, Vale.

Acheué d'Imprimer, ce dernier Aueil, 1616.

F I N I S.

qui pour ce seront à contraindre par toutes voyes deües, & raisonnables, car tel est nostre plaisir, nonobstant quelconques lettres à ce contraires. Donné à Tours, l'an de grace, mil six cens seize, le xvij. iour de Feburier, & de nostre regne le sixiesme.

Par le Roy en son Conseil.

Le F E B V R E.

L Edict Linocier a permis, & permet à Claude Michel Imprimeur en l'Université de Tournon, pouuoir iouyr, & user du Priuilege du Roy cy dessus, pour le terme porté au sudiect Priuilege. Neantmoins ledict Michel ne pourra imprimer ledict liure, que ledict Linocier n'en ait la moitié de l'impression, n'y ledict Linocier de mesme. Faiçt à Tournon ce 26. Apiril, mil six cens seize.

